

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/130/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520200391
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1520200391.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. I., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - S. I., narodená dňa XX.XX.XXXX, trvale pobytom: A. X, I., v súčasnosti na adrese: O. X, XXX XX I., zastúpená - Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s. r. o., so sídlom: Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, a otec - I. A. A., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale pobytom: K. Š. XXXX/X, A., v súčasnosti na adrese: T. na K. XX/XX, XXX XX X., na návrh matky o zmenu úpravy styku, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 25.06.2021, č.k. 22P/12/2020-83 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 25.06.2021, č.k. 22P/12/2020-83 potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 25.06.2021, č.k. 22P/12/2020-83 rozhodol tak, že návrh matky, ktorým sa domáhala neupravenia styku otca s maloletou P. zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom doručeným súdu dňa 23.01.2020 sa matka domáhala zmeny úpravy styku otca s maloletou tak, že súd prvej inštancie zmení rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/153/2017-134 zo dňa 07.02.2019 vo výroku o úprave styku otca s maloletou tak, že styk otca s maloletou sa neupravuje. Svoj návrh matka odôvodnila tým, že uvedeným rozsudkom zo dňa 07.02.2019 č.k. 20P/153/2017-134 súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletou, pričom od poslednej úpravy podľa názoru matky došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozsudku. Matka súdu prvej inštancie v rámci svojho návrhu uviedla, že po vydaní pôvodného rozsudku stretnutia otca s maloletou prebiehali podľa súdneho rozhodnutia približne do mesiaca jún 2019, avšak aj to len vďaka výraznému vplyvu matky na maloletú, keďže maloletá aj napriek súdnej úprave na stretnutia s otcom odmietala chodiť, keďže k otcovi nemá vytvorený žiaden bližší citový vzťah (z dôvodu otcovho prístupu k nej). Ďalej uviedla, že sa ju zakaždým snažila pripravovať a pozitívne smerovať voči otcovi a neustále jej citlivo vysvetľovala, že je aj v jej záujme, aby sa s otcom stretávala a postupne si s ním budovala vzťah, pričom spočiatku sa jej aj darilo „prehovoriť“ maloletú na stretnutia s otcom, avšak situácia vyvrcholila najmä v júni 2019, keď maloletá odmietla odísť na stretnutie s otcom, v dôsledku čoho otec zavolať policajtov. Matka súdu prvej inštancie zdôraznila, že práve táto skutočnosť v maloletej ešte viac utvrdila odmietavý postoj k otcovi, a preto

následne aj ďalšie termíny styku určené súdnym rozhodnutím sa nerealizovali buď vôbec, alebo len s výraznými problémami a pre bližšiu konkretizáciu matka uviedla prehľad jednotlivých termínov styku, popis a dôvody jeho (ne)realizácie od 25.06.2019 do 11.01.2020. Matka taktiež poukázala na to, že odmietavý postoj maloletej k otcovi vyvrcholil, respektíve sa v maloletej utvrdil, keď otec viackrát privolať policajnú hliadku z dôvodu, že maloletá s ním nechcela ísť. Tiež podotkla, že tento postoj maloletej k otcovi je v nej dlhodobo zakorenený, nakoľko už od útleho detstva maloletej sám otec spôsobuje, že maloletá si k nemu nevytvorila žiaden bližší citový vzťah, často ju totiž vodieval na nevhodné miesta (napríklad niekde pod most, kde strieľali z „nejakej pištole“, čo sa matka dozvedela od samotnej maloletej, ktorá sa matke tiež sťažovala, že tam bolo veľa potkanov) a okrem toho otec zvykol čas s maloletou tráviť tak, že ju zobrať k svojej partnerke, kde sa maloletej vôbec nevenoval, alebo na miesta plné cudzích ľudí, kde sa maloletá cítila sklúčene. Matka súdu prvej inštancie uviedla, že maloletá máva dokonca často nočné mory, v ktorých matku berú od nej preč iní ľudia, zvykne sa budiť s obrovským plačom a matka ju musí neustále uisťovať, že ju ľúbi a nikdy od nej neodíde. Matka má za to, že otec svojím dlhodobým konaním, ktoré vyvrcholilo vynucovaním si stretnutí za asistencie polície, spôsobil odmietavý postoj maloletej.

3. Otec sa vyjadril k návrhu matky a uviedol, že na základe predchádzajúceho rozsudku zo dňa 07.02.2019, ktorým bola schválená rodičovská dohoda ohľadom úpravy styku otca s maloletou začal otec maloletú navštevovať, pričom vždy si robili zaujímavý program (návštevy detských filmových predstavení, športové programy, detské centrum, plávanie, detské herne, a iné). Otec uviedol, že sa snažil v maximálnej možnej miere využiť čas, ktorý mohol s maloletou stráviť a snažil sa udržiavať kontakt aj s ošetrovateľom maloletej, jej triednym učiteľom a zástupcom školy. S uvedeným konaním však narážal na nepochopenie zo strany matky. Matka maloletej od počiatku podľa názoru otca začala sabotovať otcov záujem a aktivity spojené s maloletou, ktorú začala presvedčať o tom, že s otcom nemusí nikam ísť, že nemusí rešpektovať otca jeho názory, a tiež tvrdila, že otec nie je jej otec, že je ním iný muž, s ktorým žije. Otec uviedol že od 15.04.2019 matka začala svojvoľne obmedzovať otcovi stretávanie sa s maloletou a tento stav trvá ďalej a stupňuje sa. Z dôvodu, že otec sa pri realizácii styku nevedel domôcť svojich práv, využil možnosť zákonného postupu a v niektorých prípadoch privolať asistenciu polície, pričom matka začala uvedené zneužívať voči otcovi vo vzťahu k maloletej. Z tohto postupu otec upustil, avšak matka nezmenila nejakým spôsobom svoj prístup a to napriek tomu, že na súde prvej inštancie pod sp.zn. 1Em/2/2019 je vedené konanie o výkon rozhodnutia, ktoré matka svojim prístupom sabotuje. Otec v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že matka si aplikáciu whatsapp vo vzťahu ku kontaktu s otcom zablokovala.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanovením § 24 ods. 5, § 26 Zákona o rodine, § 121 Civilného mimosporového poriadku, § 217 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že v prejednávanej veci na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za dostatočne preukázané, že nenastala taká zmena pomerov, pre ktorú je potrebné v záujme maloletého dieťaťa pristúpiť k zmene predchádzajúceho rozhodnutia o styku otca s maloletým dieťaťom, ktorý sa nemôže realizovať predovšetkým z dôvodov na strane dieťaťa, keďže neexistenciou súdneho rozhodnutia by nebol zachovaný kontakt maloletej s otcom, čím by mohol dôjsť k nežiadúcemu absolútnemu pretrhnutiu ich vzájomného puta. Súd prvej inštancie uviedol, že s ohľadom na skutočnosť, že rodičia spolu riadne a vecne nekomunikujú, v prípade, ak by vyhovel návrhu matky, otec by nemal garantovaný ani minimálny kontakt s maloletou, ktorý má doposiaľ daný rozsudkom súdu prvej inštancie. Zdôraznil, že v danom prípade vzhľadom na nesporný odmietavý postoj dieťaťa, avšak minimálny garantovaný styk s otcom na základe súdneho rozhodnutia nie je dôvod na zmenu tohto rozhodnutia, ktorá by s najväčšou pravdepodobnosťou, vzhľadom na vzťahy rodičov, vyústila do absolútného vytesnenia otca zo života maloletej. Súd prvej inštancie mal za to, že nie je prípustné, aby za aktuálneho stavu, keď styk je už v súčasnosti upravený skutočne v absolútne obmedzenom rozsahu bez prespatia, ale aspoň tak, by mal otec možnosť vytvoriť maloletej aspoň zmysluplný program. Súd prvej inštancie za základ ďalšieho zúženia styku by vzal výlučne odmietavý postoj maloletej, prameniaci nie z objektívnej hrozby, ktorú by pre ňu pravidelný minimálny kontakt s otcom predstavoval, ale zo subjektívneho postoja dieťaťa, ktorý je prirodzene formovaný v jej prirodzenom prostredí a prirodzene je ovplyvnený nastavením matky, ktorá chce nepochybne vedená svojim najlepším úmyslom vytvoriť pre dieťa kompaktnú rodinu s jej novým partnerom. Súd prvej inštancie skonštatoval, že vnútorný konflikt maloletej v tomto smere v náznakoch vyplynul už z jej pohovoru s konajúcou sudkyňou, k jeho vyriešeniu však neprispieje, pokiaľ by bolo dieťaťu v súlade s návrhom matky umožnený únik tým, že by uvedené bolo ponechané výlučne na jej vôľu, resp. nevôľu bez jej akejkolvek korekcie kontaktov s otcom, ktoré pre ňu momentálne

evidentne vytvárajú diskomfort, vyplývajúci z aktuálnej situácie, ktorej neprispieva ani otcov silovejší postoj, ktorý zrejme vyplýva z jeho frustrácie z pretrvávajúcej emocionálne náročnej situácie. Vzhľadom na čitateľnosť situácie sa súdu prvej inštancie javilo ako nanajvyš nehospodárne nariadovať vo veci znalecké dokazovanie, ktoré by pre všetkých účastníkov znamenalo neopodstatnenú psychickú a tiež materiálnu záťaž. Súd prvej inštancie mal za to, že situáciu, v ktorej sa nachádza rodina je však možné riešiť nie nedôvodným návrhom na zúženie už teraz minimálneho rozsahu styku, ale priamo vo vykonávacom konaní, v ktorom je priamo možné pristúpiť k problémom maloletej za ingerencie súdu. Súd prvej inštancie podotkol, že v rámci vykonávacieho konania je tiež možné, aby za ingerencie súdu rodičia a maloletá absolvovali odborné poradenstvo, s cieľom zistenia príčin postoja maloletej, ktorý sa podľa udania rodičov od podania návrhu nezmenil a za účelom pokusu o jej ozdravenie vzťahu s biologickým otcom, ktorý je z hľadiska jej zdravého psychického vývoja nevyhnutný.

5. Súd prvej inštancie teda na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vyhovie návrhu by znamenalo, že by maloletá s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou stratila akýkoľvek kontakt s otcom. Súd prvej inštancie v tomto kontexte zdôraznil dôležitosť toho, aby sa postupne opätovne obnovil pravidelný kontakt medzi otcom a maloletou a aby rodičia zásadným spôsobom zmenili svoj postoj k sebe navzájom. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že bude rodičom poskytnuté poradenstvo v súlade s vyhláškou MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, v rámci výkonu rozhodnutia, ktoré konanie je vedené na súde prvej inštancie pod sp.zn. 1Em/2/2019, a to práve za účelom reparácie vzájomných vzťahov. Súd prvej inštancie skonštatoval, že vo vykonávacom konaní zatiaľ nepristúpil k využitiu všetkých zákonných možností, a teda návrh na zúženie styku bolo v danom prípade okrem jeho aktuálnej neopodstatnenosti potrebné vyhodnotiť aj za podaný predčasne. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov.

6. Matka podala proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu podľa § 62 ods. 1 CMP a § 365 ods. 1 písm. f) CSP, nakoľko má za to, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Matka uviedla, že s napadnutým výrokom I rozhodnutia súdu prvej inštancie nesúhlasí a považuje ho za nesprávny. Matka tak, ako dôvodila vo svojom návrhu, ako aj v priebehu celého konania má za to, že v prípade potvrdenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, by toto absolútne nebolo v súlade so záujmom maloletej, a to vzhľadom na zmenu pomerov, ktorá nastala z dôvodov, ktoré mal za preukázané dôkazmi predloženými matkou, resp. samotným výsluchom maloletej, ktorý bol v rámci konania kľúčový. Matka v prvom rade poukázala na bod 33. rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom je uvedené, že dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku nemôže byť prechodná nechuť dieťaťa na stretnutie vyvolaná vonkajšími okolnosťami, resp. práve nezhodou rodičov, a už vôbec nie ničím neodôvodnené odmietanie rodiča dieťaťom, najmä vtedy, ak indície smerujú k zámernému pôsobeniu preferenčného rodiča, s cieľom vyvolať takéto správanie dieťaťa a na margo uvedeného poukázala na pojednávanie konané dňa 16.04.2021, na ktorom súd prvej inštancie sám konštatoval, že vzhľadom na výsluch maloletej zo dňa 15.04.2021, maloletá nie je zo strany matky nijakým spôsobom ovplyvňovaná ani úmyselne smerovaná proti otcovi, a teda sa nejedná o neodôvodnené odmietanie otca maloleťou, z dôvodu zámerného pôsobenia preferenčného rodiča. Matka uviedla, že predmetný fakt súd prvej inštancie potvrdil aj v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 35., kde uviedol, že styk otca s maloletou sa nemôže realizovať predovšetkým z dôvodov na strane dieťaťa. Matka poukázala na to, že sa v rámci konania vedeného na súde prvej inštancie snažila navrhovať akýkoľvek postup, ktorý by mal za následok obnovenie vzťahu maloletej s otcom, avšak bezúspešne. Matka tiež vyčerpávajúcim spôsobom uviedla priebeh jednotlivých stretnutí otca s maloletou a predložila odvolaciemu súdu aj správy od maloletej z jej posledného stretnutia s otcom, ktorý ju mal zatvoriť v aute proti jej vôli, napriek tomu, že to dala otcovi najavo, avšak otec nehľadel na jej pocity a nadávkami ju prinútil do auta nastúpiť. Uviedla, že v záujme otca naozaj nie je vytvoriť, resp. obnoviť vzťah otca s maloletou, ale len akýmsi doposiaľ neidentifikovateľným spôsobom zabezpečiť, aby si sám sebe mohol povedať, že má šikovnú, krásnu a múdru dcéru, ale žiadnym spôsobom nemá a nechce mať záujem na jej výchove a raste. Ku dôvodom, ktoré viedli matku k podaniu návrhu na zmenu úpravy práv a povinností k maloletej uviedla, že aj napriek skutočnosti, že s otcom nikdy netvorili ucelenú rodinu, žili spolu cca 4 mesiace, a inak mali vzťah na diaľku, vždy si uvedomovala rolu otca v živote maloletej, ako aj jeho práva a povinnosti k maloletej, a preto do času vydania rozhodnutia, a aj po jeho vydaní boli realizované stretnutia otca s maloletou, a to približne do mesiaca jún 2019, avšak aj to len vďaka výraznému vplyvu matky na maloletú, ktorú skutočnosť mal rovnako súd prvej inštancie za preukázanú. Matka poukázala aj na skutočnosť, že otec

o maloleťu reálny záujem nemá, nakoľko čo sa týka informácií o zdravotnom stave, výsledkoch v škole alebo akýchkoľvek iných záujmov maloleťej, sa na maloleťu nikdy v živote nespýtal. Matka na záver poznamenala, že v zmysle čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa sa uznáva právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo dvoch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa a poukázala na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Elsholz proti Nemecku číslo sťažnosti 25735/94. Na základe uvedeného matka má za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Matka zastáva názor, že otec nekonal a nekoná v úmysle vybudovať si vzťah s maloleťou, nakoľko podľa nej momentálna úprava styku otca s maloleťou nie je v záujme maloleťej, matka navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok I. rozhodnutia súdu prvej inštancie zmenil tak, že styk otca s maloleťou P. I. sa neupravuje.

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že vo veci sa dostatočne vyjadril v konaní pred súdom prvej inštancie písomnou formou a bol aj vypočutý v priebehu konania. Z uvedeného mu nie je zrejмый dôvod odvolania voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, nakoľko má za to, že súd prvej inštancie podnikol všetky kroky a zvážil všetky možnosti, aby dospel k právoplatnému rozhodnutiu, a taktiež je zrejмый aj názor kolízneho opatrovníka. K prílohám, ktorá matka predložila v jej odvolaní uviedol, že ich považuje za vykonštruované a sčasti nekompletné, ktoré už boli témou na poslednom súdnom pojednávaní. Otec uviedol, že s návrhom matky nesúhlasí a žiada o zamietnutie odvolania a zastavenie konania v celej veci. Na záver otec poukázal na to, že nevidí význam v nekonečných, súvislých súdnych sporoch iniciovaných zo strany matky maloleťej za posledné roky, ktoré ich oberajú o čas, finančné prostriedky, o duševnú a fyzickú pohodu.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 19.10.2022 (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, právny zástupca matky, otec, a súčasne kolízny opatrovník upovedomení zákonným spôsobom.

10. Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z o rodine (ďalej len „ZoR“), súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloleťého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloleťého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

11. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len „Dohovor“), záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

12. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia dieťaťu ochranu a starostlivosť nevyhnutnú pre jeho blaho, pričom budú brať ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za dieťa zodpovedných a urobia všetky potrebné zákonodarné administratívne opatrenia.

13. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia, aby inštitúcie, služby a zariadenia zodpovedné za starostlivosť a ochranu detí zodpovedali normám stanoveným kompetentnými úradmi, zvlášť po stránke bezpečnosti a ochrany zdravia, počtu a kvalifikácie personálu, ako aj kompetentného dozoru. Záujem dieťaťa teda stojí nad všetkými inými záujmami, vrátane záujmu rodiča. V konaniach, kde sa rozhoduje o výkone rodičovských práv a povinností, konať v záujme dieťaťa znamená brať do úvahy, najmä napĺňanie jeho potrieb, istoty, spokojnosti, bezpečie, vyplývajúce z citových väzieb a vzťahu dieťaťa k obom rodičom.

14. Odvolací súd má v prejednávanej veci za to, že súd prvej inštancie rozhodol vecne a právne správne a svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil. Argumenty matky uvádzané v rámci podaného odvolania možno charakterizovať ako všeobecné argumenty, vznášané matkou v priebehu celého prvoinstančného konania, a preto odvolací súd konštatuje, že na všetky argumenty matky už dal odpoveď súd prvej inštancie, v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia. Napriek dostatočnému odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že matka ako hlavný argument prečo nedochádza k stretávaniu sa otca s maloletou uviedla skutočnosť, že otec privola policajnú hliadku, za účelom realizácie jeho styku s maloletou, v dôsledku čoho začala maloletá otca odmietat'. Na tieto argumenty matky odvolací súd uvádza, že nepochybne uvedená skutočnosť a tento postup otca nebol maloletému dieťaťu príjemný, respektíve bol pre ňu až nepríjemný a stresujúci, na druhej strane je treba uviesť, že ide o zákonný postup, a preto nemožno otca sankcionovať za to, že sa snažil domôcť svojho práva. Odvolací súd v tejto veci však považuje za potrebné zdôrazniť, že maloletá P. má X rokov a ešte nie úplne spôsobilá vytvárať si vlastné názory na niektoré veci, a preto ak jej je prezentovaná skutočnosť tak, že otec na ňu zavola policajtov je prirodzené, že kontakt s ním bude maloletá odmietat'. Odvolací súd k argumentom matky, že otec si s maloletou dcérou vôbec nevytvoril vzťah práve svojím správaním udáva, že otec s najväčšou pravdepodobnosťou nedokáže prejavíť svoje pocity, nemá správne komunikačné zručnosti, a asi nie vždy „správne“ zareaguje a vyhodnotí danú situáciu (zamknutie maloletej v aute), avšak na druhej strane vo vzťahu k maloletej sa domáha svojich práv, v priebehu celého konania takpovediac bojuje o maloletú, domáha sa aktívnej úpravy styku s maloletou, a teda nepochybne svojím prístupom a postojom k veci dáva dostatočne najavo, že mu na maloletej veľmi záleží, a že kontakt s ňou chce mať zachovaný. V danom prípade ide o zložitú a ťažkú situáciu, kedy takpovediac bez „pomoci“ zo strany matky nedôjde k zlepšovaniu vzťahov medzi otcom a maloletou dcérou. Matka ako preferenčný rodič by mala rešpektovať otca a jeho rolu v živote maloletej, nakoľko on je otcom maloletej, a má snahu, aby kontakt s maloletou zostal zachovaný. Samotná skutočnosť, že matka má partnera, ktorý si s maloletou dobre vychádza je pre maloletú veľkým prínosom, avšak na druhej strane je treba si uvedomiť, že maloletej musí zostať zachovaný kontakt s jej otcom, nakoľko otca nemožno z jej života vytesniť. Práve pre tieto skutočnosti nebolo možné návrhu matky vyhovieť. Tak, ako už odvolací súd uviedol vyššie je v záujme maloletej, aby jej kontakt s otcom aspoň v rozsahu upravenom v rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 07.02.2019 č.k. 20P/153/2017-134 zostal zachovaný a aby matka svojím prístupom a svojou snahou pomohla maloletej obnoviť vzťahové väzby k otcovi, ktoré sú pre budúci život maloletej nepostrádateľné. Otcovi odvolací súd taktiež zdôrazňuje, že nie všetky životné situácie sa dajú vyriešiť „silou“ a je treba rešpektovať matku, a prostredníctvom jej pomoci sa naučiť s maloletou komunikovať a správne ju motivovať. Po týchto ústupkoch oboch rodičov by mohlo prísť k náprave vzťahov medzi otcom a maloletou dcérou. Na základe uvedeného odvolací súd nevzhladol dôvod pre zmenu rozsudku súdu prvej inštancie a tento rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

15. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

16. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

17. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).